

Pragmatický pohľad na Katarov

Autorom textu je Brian Creese, ľahko editované

Ilustrácie: Katarstvo v modernom umení

Katari boli heretikmi bez mena. Slovo Katar vzniklo ako slang, Katolíci ho používali ako urážku. Slová *Perfekt*, *predstavený*, a *Credentes*, ktoré označovalo nasledovateľov, tiež pochádzajú zo záznamov Inkvizície. Títo ľudia sa sami volali *dobrymi mužmi*, *dobrymi ženami*, alebo jednoducho *dobrymi kresťanmi*. Boli to dualisti, ktorí verili v dvoch bohov – v dobrého Boha duchovného sveta a v zlého boha materiálneho sveta. V dôsledku tohto ponímania hodnôt mali materiálny svet za nepodstatný. Katari verili, že duchovná osvietenosť je tou cestou, ktorá vedie k Bohu. Katolícku cirkev s jej sviatosťami, relikviami, príkazmi a zákazmi mali prinajlepšom za bezvýznamnú.

Katolícka cirkev bola ku koncu 12. storočia v Languedoku v žalostnom stave. Nevedomé, skorumpovaní a svetskí arcibiskupi a biskupi sa venovali úžerníctvu, zatiaľ čo celý klérus nehanebne zneužíval svoje postavenie, nevynechávajúc rádového dedinského farára, ktorý pravdepodobne mal niekoľko konkubín a bol si žalostne nevedomý základných princípov kresťanstva. Oproti nim, perfekti boli asketickí, posvätní muži, ktorí nejedli mäso, zdržiavali sa pohlavného styku, vzdelávali sa a žili jednoducho. Cestovali v dvojiciach aby rozširovali učenie a liečili chorých, a živili sa sami, ako zruční remeselníci. Tým nebolo ťažko získať si nasledovateľov. Zatiaľ čo sa dualizmu v južnej Európe darilo, v Okcítánii si tento smer zmýšľania našiel mimoriadne vhodnú pôdu pre rozkvet; cirkev bola slabá a feudálny poriadok nebol zorganizovaný do sústredenej podoby tak, ako tomu bolo v severnom Francúzsku a v Anglicku. Starobylý zvyk rozdeľovania pozemkov na rovnaké časti medzi všetky deti, mužov ako aj ženy, sa o to postaral. Okcítánia bola rozdelená na mnohé časti, a tvorila nezávislý štát, na ktorý nebolo ľahko dohliadať, ani ho spravovať.

Katarskými perfektmi mohli byť ženy, rovnako ako muži, a mnohé vznešené nezávislé ženy s obmedzenými prostriedkami sa stali žiarivými osobnosťami katarského hnutia. V horských dedinách dualisti zvyčajne tvorili väčšinu obyvateľstva, zatiaľ čo v mestách ako Carcassonne, alebo v hlavnom meste oblasti,

v Toulouse, sa Katari s ortodoxnými kresťanmi (a dokonca aj so židmi, čo je zaujímavé) spokojne šúchali jeden o druhého, zatiaľ čo každý si uctieval po svojom.

Žiaľ, takémuto mierumilovnému spolužitiu nebolo dovolené pokračovať. Inocent III si vypočul žiadosti miestnych biskupov; bol to zaangažovaný pápež, rozhodnutý zanechať po sebe stopu. Katarská škvrna bola urážkou, ktorú sa rozhodol vymazať. Miestna šľachta, Raymond Trancavel, Raymond VI z Toulouse a Raymond Roger z Foix zlyhali. Keď ich predvolali pred biskupov, sľúbili, že vykynozia herézu vo svojich krajinách, a neurobili nič. Znovu a znovu sľúbili podniknúť kroky, ku ktorým nikdy nedošlo. Misionárska expedícia skončila veľkou výhrou perfektov a výsmechom pápežského legáta, ktorý prišiel kázať o chudobe obsypaný zlatom a drahokamami. Bolo treba urobiť koniec šaškárenia s cirkvou.

Prvé masové zabíjanie sa udialo v Béziers, no nebolo posledné. V Carcassonne Raymond Roger šiel rokovať o podmienkach mieru s francúzskou šľachtou, pričom ho napadli a zajali. V Brame porazeným mužom vylúpili oči, odrezali im nosy a vrchné pery, všetkým okrem jedného, ktorý potom viedol takto zmrzačenú armádu cez neobývané pahorky do katarského strediska Cabaret. V Minerve bolo 140 perfektov upálených v jedinej obrovskej vatre. V Lavaour повеšali všetku šľachtu z juhu, bez rozdielu každého, bez ohľadu na vieru, čo predstavovalo neuveriteľné porušenie „pravidiel“ stredovekých vojen; Geraldu, vznešenú hradnú pani hodili do studne kde ju ukameňovali, a 400 Katarov upálili v najväčšej ľudskej vatre.

V Toulouse, biskup Fulk presvedčil predstaviteľov mesta aby sa zúčastnili rokovania o možnostiach ukončenia násilenstva, len aby ich dal do želez ako náhle opustili hradby mesta. Z týchto orgií smrti a plienenia vyšiel jeden muž, Šimon z Montfortu.

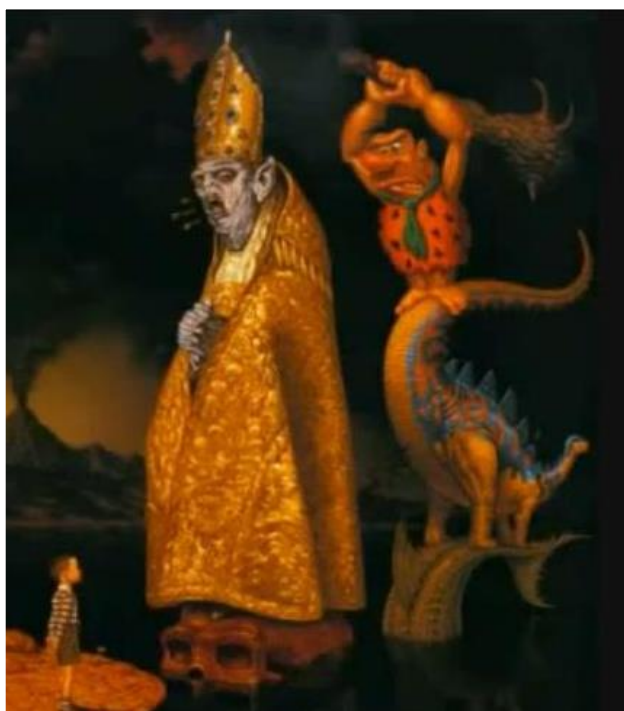
Odvážny a skvelý vodca, opakovane vyhrával v takmer stratených bitkách. Dobité osídlia trestal nemilosrdne. Pred ukončením prvého roku kampane sa prakticky stal pánom Languedoku.

Tak sa rozpútala 40 ročná vojna. V roku 1213 sa šľachta z juhu spojila s kráľom Pedrom z Aragonu. Spolu vytvorili prvú armádu so schopnosťou postaviť sa proti Francúzom zo severu. Ich víťazstvo by bolo zmenilo mapu Európy, no ťaženie skončilo katastrofálnym neúspechom.

V jednom bode sa miestnej šľachte podarilo znovu získať takmer všetky územia dobité Montfortom, no kedykoľvek sa zdalo, že juh vyhráva, okamžite sa objavila nová armáda križiakov pápeža a capetovských kráľov Francúzska. Nemilosrdné plienenie, pálenie a vraždenie pokračovalo. Ostával jedine Montségur, zdanlivo nedobytná bašta na vrchole strmého kopca, posledné útočisko perfektov, keď sa už zdalo, že je všetko stratené.

Cieľom tejto, vari najtypickejšej zo stredovekých vojen, bola obhajoba feudálneho poriadku viac, ako viery. Zatiaľ čo mnohí vojaci si tam odslúžili svojich 40 dní za odpustenie hriechov, cieľom tých, čo ju viedli bolo pripojiť si územia juhu. V samotnom juhu si málokto všímal rozdiel medzi Katarmi a Katolíkmi aj preto, lebo juh tu v podstate bojoval proti votrelcom zo severu. Languedok bol pripojený k francúzskemu kráľovstvu v roku 1229.

V konečnom dôsledku heréza nebola porazená vojnovými prostriedkami, ale vďaka pápežskej obľube rímskych zákonov, ich úradníckych schopností a slepou disciplínou. Cirkev zaviedla Inkvizíciu v roku 1233 s výslovným cieľom úplne vykytovať herézu v Okcitánii. Inkvizítori, dominikánski a františkánski mnísi, spisovali mená podozrivých a všetkých tých, s ktorými boli v styku, zmapovávali rodinné vzťahy a priateľstvá, a tak postupovali neúnavne systematicky, aby vystopovali a zničili do posledného, každého heretika v krajine. Cirkev tak ustanovila aparát policajného štátu a dosiahla svoj cieľ.

V roku 1321 bol posledný katarský perfekt, William Belibaste, upálený v srdci Corbieres a cirkev si akiste myslela, že tým sa dualisti ponoria do dejín.

Že sa tak nestalo, je v neposlednej miere aj vďaka ukrutne dôslednému udržiavaniu záznamov cirkvi, z ktorých sa dnes dajú vyčítať mená a priznania obyvateľov Languedoku získané pred 700 rokmi.

Doslov: Katarstvo sa vrátilo v prvej dekáde 21. storočia tak, ako sa predpovedalo. Katarstvo je Pravdou o Bohu. Odhaľuje sa rozsah cirkevných lží, včítane zapretia katarstva na Slovensku v 13.-14. storočí slovenskou inkvizíciou, ktorá dodnes ovláda mnohé slovenské ustanovizne, včítane Maticu Slovenskú:

http://www.dhaxem.com/data/articles_sl/Katari_na_Slovensku.pdf

Doslov napísala Corascendea, novodobá katarská parféta, 26.03.2015

www.dhaxem.com